

MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Bogdan Zdrojewski

SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 21.10.2013 r.
nr 8764 podpis *Pruska*

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 18.10.2013 r.
nr 4785 podpis *Mpoieć*

Warszawa, dn. 17 października 2013 r.

DDK/1997/104/MCh/2013

Szanowny Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, w odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Stanisława Gorczycy (pismo znak: BPS/043-34-1407/13) w sprawie *ustanawiania miejsc pamięci narodowej* uprzejmie informuję, że zasygnalizowane w treści oświadczenia problemy związane z sytuacją prawną funkcjonowania Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa są dostrzegane i podzielane również przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ustawa z dnia 21 stycznia 1988 r. o Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa (Dz. U. z 1988 r., Nr 2, poz. 2, z późn. zm.) w art. 4 nakłada na organy właściwe w sprawach wydawania zezwoleń na wykonanie trwałych znaków i obiektów upamiętniających walki i męczeństwo obowiązek zasięgnięcia opinii Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz jej rozpatrzenia przed wydaniem decyzji. Z treści art. 3 pkt 5 wspomnianej ustawy wynika, że obowiązkiem Rady jest opiniowanie pod względem historycznym i artystycznym wniosków o trwałe upamiętnienie miejsc wydarzeń historycznych, a także wybitnych postaci związanych z dziejami walk i męczeństwa. Jednak w związku z tym, że opinia Rady ma charakter jedynie doradczy częstokroć inicjatorzy, łamiąc prawo, nie występują o jej wydanie. W ocenie Rady jest to tym bardziej niepokojące, gdyż wszelkie upamiętnienia powinny z jednej strony przekazywać wiedzę historyczną, a z drugiej powinny prezentować odpowiednią wartość estetyczną. Poważny problem powstaje w sytuacji, gdy upamiętnienia zawierają błędy faktograficzne wynikające albo z niedostatecznej wiedzy inicjatorów, albo chęci przeinaczenia treści celem przedstawienia wersji

zdarzeń odpowiadającej inicjatorom danego upamiętnienia. Rada nie wyraża zgody na tego rodzaju zachowanie, gdyż, jak już wspomniano, trwałe znaki upamiętniające są nośnikami wiedzy historycznej, podobnie jak np. podręczniki historii, a ich walor edukacyjny jest kluczowy.

Mając na uwadze powyższe, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego stoi na stanowisku, że wprowadzenie zmian w ustawie o Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa jest konieczne, ze względu na to, iż na chwilę obecną brak jest narzędzi administracyjnych, pozwalających egzekwować opinie Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa.

Z wyrazami szacunku

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
PODSEKRETARZ STANU
prof. dr hab. Małgorzata Omilanowska

Do wiadomości:

Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów